

§ 7. Na podstawie złożonych list kandydatów Minister Pracy i Opieki Społecznej oraz Minister Przemysłu i Handlu opracowują na zasadach wyrażonych w ust. 1 i 2 art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy wspólne wnioski co do powołania ławników i zastępców ławników sądu pracy oraz ławników i zastępców ławników sądu okręgowego i przedstawiają je Ministrowi Sprawiedliwości wraz z uzasadnieniem oraz wszystkimi załącznikami do list kandydatów dokumentami.

Wnioski powyższe winny być w ten sposób opracowane, aby przedstawieni do powołania ławnicy i ich zastępcy reprezentowali, o ile możliwości, wszystkie ważniejsze gałęzie pracy, istniejące w okręgu danego sądu pracy.

W razie ustanowienia kilku sądów pracy w okręgu jednego sądu okręgowego ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego winni być powołani w odpowiedniej części z każdego okręgu sądu pracy.

W razie ustanowienia sądu pracy w okręgu sądu okręgowego, w którym istnieje już jeden lub kilka sądów pracy, rozporządzenie ustanawiające dany sąd pracy określi, w jakiej stosunkowej liczbie mają być powołani ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego z okręgu nowego sądu pracy i kiedy to powołanie ma nastąpić.

§ 8. Minister Sprawiedliwości na podstawie wspólnych wniosków ministrów dokonywa powołania ławników i zastępców ławników oddzielnie dla sądów pracy, oddzielnie dla sądu okręgowego.

§ 9. W wypadkach, w których w myśl § 1 powołane są do przedstawiania list kandydatów stowarzyszenia zawodowe pracodawców lub pracowników, w razie uchylecia się stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w okręgu danego sądu pracy, od przedstawienia kandydatów w wyznaczonym terminie, lub też w razie nieistnienia w danym okręgu sądu pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników Minister Sprawiedliwości na wspólny wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu powołuje odpowiednie kategorie ławników i zastępców według własnego uznania.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców i pracowników lub w razie uchylecia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie lub w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników istniejących w pewnej gałęzi pracy.

§ 10. W razie opróżnienia stanowisk ławników sądów pracy lub sądów okręgowych przed upływem okresu, na który zostali powołani, Minister Sprawiedliwości na wspólny wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu powołuje na opróżnione stanowiska ławników z pośród zastępców ławników.

§ 11. Minister Sprawiedliwości o dokonaniu powołania ławników i ich zastępców zawiadamia zainteresowanych ministrów i przesyła listy ławników prezesowi właściwego sądu okręgowego.

Ławnicy i ich zastępcy składają przysięgę, a po wejściu w życie prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) ślubowanie przed prezesem właściwego sądu okręgowego, względnie przed przewodniczącym danego sądu pracy przed rozpoczęciem pierwszego posiedzenia sądowego, w którym wezmą udział. Ławnicy powołani bezpośrednio ponownie nie składają ślubowania po raz wtóry.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

868.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30 listopada 1928 r.

w sprawie wyznaczania ławników sądów pracy oraz ławników sądów okręgowych do udziału w posiedzeniach sądu pracy względnie sądu okręgowego.

Na podstawie ustępu 5 art. 20, ustępu 4 art. 31 oraz art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) zarządza się co następuje:

I. Wyznaczanie ławników do udziału w posiedzeniach sądu pracy.

§ 1. Przewodniczący sądu pracy oznacza w spornych sprawach cywilnych zgóry na czas odpowiedni, nie dłuższy niż trzymiesięczny, terminy posiedzeń sądu pracy dla poszczególnych i pokrewnych gałęzi pracy i ustanawia dla każdego posiedzenia imienny skład kompletu sądownego przy uwzględnieniu zasad ust. 1 i 2 art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy oraz przestrzegając w miarę możliwości równomiernej kolejności przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach. Do każdego posiedzenia należy wyznaczyć imiennie prócz ławników także podwójną liczbę zastępców ławników (lista kompletów posiedzeń).

Zastępca ławnika bierze udział w posiedzeniu w razie niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu przez ławnika wyznaczonego (art. 19 rozp. Prez. Rzeczp. o sądach pracy oraz § 8 rozp. niniej.).

Przy ustanowieniu kolejnego następstwa należy o ile możliwości mieć wzgląd na rodzaj spraw spornych oraz na przewidzianą w przepisach prawnych konieczność terminowego rozpoznania spraw, tudzież na słuszne życzenia ławników. W tym celu przewodniczący może wezwać ławników, aby wskazali te dni tygodnia lub miesiąca, w których udział w posiedzeniach sądu pracy byłby dla nich niemożliwy lub połączony z trudnościami.

Kolejność udziału w posiedzeniach ławników, mieszkających poza siedzibą sądu pracy, należy wyznaczyć w taki sposób, aby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu pracy.

§ 2. Od ustanowionej kolejności należy odstąpić tylko wtedy:

- 1) gdy dodatkowo muszą odbyć się posiedzenia nadzwyczajne w programie posiedzeń nieprzewidziane;
- 2) gdy jakaś rozprawa ma być prowadzona przed tym samym kompletem;
- 3) gdy rodzaj danej sprawy wymaga współdziałania ławników, należących do tej samej lub podobnej gałęzi pracy, co strony procesowe.

§ 3. Jeżeli sąd pracy podzielony jest na kilka stałych oddziałów według pewnych gałęzi pracy lub według kategorii zbliżonych do siebie gałęzi pracy, należy tworzyć komplety i wyznaczać na posiedzenia poszczególnych oddziałów ławników, reprezentujących dane lub zbliżone gałęzie pracy.

§ 4. Przy ogłaszaniu w myśl art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy dni i godzin, w których powód może bez wezwania stawić się wraz ze stroną pozwaną dla rozpoznania sprawy, winny być ogłoszone również nazwiska ławników, wyznaczonych na te dni do udziału w posiedzeniach z podaniem ich zawodu i grupy, którą oni reprezentują, a jeżeli sąd pracy jest podzielony na kilka oddziałów, z wymienieniem również oddziału, w którym posiedzenia się odbędą.

§ 5. Jeżeli w sądzie pracy niepodzielonym na stałe oddziały istnieją spory w pewnej gałęzi pracy w takiej ilości, że wyznaczone dni posiedzeń będą prawdopodobnie całkowicie wypełnione tego rodzaju sprawami, w takim razie przy ustanowieniu kolejnego udziału ławników należy to uwzględnić w ten sposób, aby na ławników przy tych posiedzeniach wyznaczani byli imiennie tylko ławnicy, należący do tej lub zbliżonej gałęzi pracy.

§ 6. Listę kompletów posiedzeń (ust. 1 § 1) należy doręczyć co najmniej na 10 dni przed terminem pierwszego posiedzenia nią objętego wszystkim ławnikom, których współudział w posiedzeniach jest w niej zapowiedziany.

Doręczenie listy kompletów posiedzeń stanowi zarazem wezwanie dla tych ławników do przybycia w dniu, w liście tej oznaczone, na posiedzenie; osobnego zaproszenia się nie posyła.

§ 7. Ławników, których trzeba przybrać do udziału w posiedzeniu, nieprzewidzianem w liście kompletów posiedzeń, oraz zastępców ławników (ust. 2 § 1) winien przewodniczący sądu pracy zaprosić na to posiedzenie osobnym pismem.

W razie potrzeby można zapraszać telegraficznie lub telefonicznie.

§ 8. Jeżeli ławnik nie może przybyć lub wziąć udziału w danej sprawie (art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy) winien zawiadomić o tem niezwłocznie przewodniczącego sądu pracy. Gdyby to była przeszkoda nieprzewidziana,

winien niezwłocznie zawiadomić o tem przewodniczącego sądu pracy, ewentualnie telegraficznie lub telefonicznie.

§ 9. Każda lista kompletów oraz każde osobne zaproszenie ławnika, wystosowane w myśl § 7 rozporządzenia niniejszego, winno zawierać pouczenie, obejmujące treść § 8 rozporządzenia niniejszego oraz ustępów 1 i 2 art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy, a lista kompletów nadto treść ustępu 2 § 6 rozporządzenia niniejszego.

§ 10. Ławnik obowiązany jest o każdej zmianie mieszkania oraz o utracie charakteru reprezentanta tej grupy, z której był powołany, zawiadomić przewodniczącego sądu pracy w przeciagu trzech dni.

§ 11. Przepisy powyższe stosują się odpowiednio do zastępców ławników sądów pracy.

II. Wyznaczanie ławników sądu okręgowego do udziału w posiedzeniach tegoż sądu.

§ 12. Postanowienia §§ 1 do 3, oraz 5 do 11 rozporządzenia niniejszego mają odpowiednie zastosowanie przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach sądów okręgowych z następującymi odchyleniami:

1) listę kompletów posiedzeń dla sądu okręgowego ustanawia prezes tegoż sądu na pół roku kalendarzowego zgóry lub na okres krótszy, jeżeli po ustanowieniu sądu pracy czasokres do końca roku kalendarzowego jest krótszy niż pół roku;

2) w razie istnienia w okręgu sądu okręgowego kilku sądów pracy, ławników sądu okręgowego należy wyznaczać do udziału w posiedzeniach sądu okręgowego bez względu na to, z okręgu jakiego sądu pracy oni zostali powołani.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

869.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 30 listopada 1928 r.

o dietach i kosztach przejazdu ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Na podstawie art. 16, ust. 4 art. 31 i art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Diety ławników sądów pracy i sądów okręgowych oraz ich zastępców, wynoszą w razie udowodnionej utraty zarobku 12 złotych za każde posiedzenie,